

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 35. SZÁM, 2010. SZEPT. 5.

Kedves Testvérek!

Még alig kezdődött meg az úgynevezett egyháztörténelem, és máris elintézetlen ügyekkel kell foglalkozni. Igen, az emberi kapcsolatokban, legyen szó gyülekezetéről vagy másról, vannak elrendezetlen ügyek, és ez elől nem is kell kitérni. Az más kérdés, hogy feltétlen Istentől kell erőt kérni hozzá, hogy ezek az ügyek rendeződjenek, és ne csak mi dolgozzunk a rendezésen, de Isten is adjon hozzá bölcs elmét és nyitott szívet.

A végett hagytalak téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városonként presbitereket, a miképen én néked meghagytam; Ha van feddhetetlen, egy feleségű férfiú, a kinek hívő, nem kicsapongással vádolt avagy engedetlen gyermekei vannak. Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyereszkedő; Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, tiszta, maga túrtető; A ki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát, hogy inthessen az egészséges tudománnyal és meggyőzhesse az ellenkezőket.

Tit 1,5-9 (Károli ford.)

Ne feledjük, Jézus boldognak nevezi a békességteremtőket, és hogy maradjunk az eredeti szövegnél, Jézus ott nagyon is aktív igét használ. Tehát nem elég a hosszútűrés, hanem tenni kell érte, dolgozni kell rajta, hogy a békesség megteremtődjék, és az elrendezetlen ügyek a későbbiekben ne lehessenek még komolyabb baj forrásai. Sokszor nehéz, sokszor egyszerűbb a problémát a szőnyeg alá söpörni, de sajnos sok olyat látam már, hogy már annyi dolog került a

„szőnyeg alá”, hogy képletesen, mire az ember átért a szobán, tengeribetegséget kapott. Nem ez a megoldás. Gondoljunk csak vissza Krisztus szolgálatára. Ott is sokszor volt vitája a tanítványokkal. Elrendezési módja mindig egyenes, következetes volt. Persze ez még nem ment fel minket az alól, hogy lehetőleg ezt szeretettel tegyünk. Az igazság kíméletlensége még nem elégséges a békesség megteremtéséhez. A dolgok rendezéséhez az igazságon kívül szeretet is kell. Ha a kettő együtt van, akkor van esély

a sikerre. Így ha egy ilyen úton elindulunk, először mindig imádkozni kell. Istentől lehet és kell elkérni a vezetést, hogy megadja a bölcsességet és azt a lelkületet, hogy ne több kárt okozzunk, hanem a meglévő problémát oldjuk meg. Akkor is és ma is ez volt a megoldás. Nagy szolgálata volt Titusznak a presbiterek szolgálatba állítása. Ne feledjük el, emberekről van szó, és mint ilyenek nem lehetnek hiba, hiányosság nélküli valók. Tituszra óriási felelősség hárult a

presbiterek kiválasztásánál, mert egy új dologhoz keresett embereket, lehet oly sokszor olyanok között, akiket nem is ismert igazán. Ott kellett megbízni valakit, akik hitelesen képesek Isten ügyét képviselni. Mennyire mások lettek a kiválasztás szempontjai aztán a későbbi századokban. Már nem a kegyesség, a hívő élet volt a szempont, hanem a nemesi rang, a nagyobb birtok, kinek van szava a közösség előtt. Ez a szó, félreértés ne essék, nem azt jelentette, kinek jobb az igei látása, hiszen ezzel semmi baj nem lett volna, hanem a gyülekezeti életen kívül kinek volt nagyobb befolyása. Lényegében az egyháztörténelem első legalább ezeröttszáz éve erről szólt. Tényleg érdemes elolvasni és alázattal elcsendesedni az egyháztörténelem ezen fejezetei felett. Lényegében az egész középkor egyházi értelemben a hatalomról szólt. Az, hogy ennek ellenére Isten igéje ma is szólhat és nem lett semmivé, azért egyedül az Ővé legyen a dicsőség most és mindörökké. Mert Ádám bűnös utódaitól ennyire telik. De Istennek mégis tetszett nem csak az, hogy ezeket a bűnösöket az Ő Szent Fia érdemeért üdvözítse, hanem az is, hogy ezeket az embereket használja fel az Ő Igéjének hirdetésére, terjesztésére. Sajnos református anyaszentegyházunk sem volt mindig mentes ezektől a hatásoktól. Ha valaki képet akar kapni a hatvan-hetven évvel ezelőtti presbitériumok állapotáról (persze akkor sem volt ez minden gyülekezetben így) akkor ajánlom figyelmébe Sükös Pál: *Keskeny úton* című könyvét. Isten kegyelme mégis megtartotta egyházunkat ennek, ezek ellenére is.

És tovább bővül a kör, hiszen nem csak lelkészek, püspökök, presbiterek azok akik érintettek. Mi, reformátusok hiszünk és valljuk az egyetemes papság elvét. Ez azonban nem csak azt jelenti, hogy felhatalmazást kapunk valamire, hanem egy elvárás, a hivatalos tisztséget nem viselő egyháztag felé is, hogy neki is meg kell felelni olyan erkölcsi elvárásoknak, melyek felette állnak az átlagos világi elvárásnak. Hiszen Isten éppen azért hív el embereket mindenfelől, hogy képviseljék Őt. Azért állít mindenható keresztyéneket, hogy az ő életük is igehirdetés legyen, ahogy ők viselik magukat. Igen, sokszor nem könnyű, mégis szükséges. Sokszor nem egyszerű egy, a világhoz viszonyítva más értékrendet közvetíteni, de mégis erre a szolgálata-

ra hívott el minket Isten. És ez bizony sokszor még nehezebb mint a lelkeszi szolgálat. Hiszen mi a szó bizonyos értelmében fel vagyunk címkézve, amikor bennünket kérdeznek sokszor van egy egyfajta előítélet. De amikor kérdezik a barátot, munkatársat, ismerőst, akkor mi van? Akkor is éppen úgy kell válaszolni, mint Isten gyermekének. Hiszen egy az Isten, Aki elhívta a lelkeszt, a presbiterket, a püspököt, a munkást, az értelmiségit. Életünk, valamennyiünk élete ezt kell mutassa. Kevés a vasárnapi kb. egy óra. Több kell, és nem csak nekünk, hanem Istennek is. Az kell, hogy úgy, ahogy a Titusz által kinevezett tisztségviselők hitelesen képviselték az Isten ügyét, úgy tegyük mi is.

Azt mondtam korábban, hogy egy na-

gyon érzékeny korban került sor elhívásukra. Igaz is, hiszen ekkor az egyház még csak egy kis kezdemény volt, egy a birodalom számos hite és vallása közül. De ma is nagyon kényes a helyzet, hiszen egy olyan világban, egy olyan országban, sőt olyan Európában kell képviselni az Isten ügyét, ahol ismételten misszióra, evangelizációra van szükség. Nem kicsi sem a feladat, sem a tét. De talán éppen ettől is szép. Adjunk hát hálaát ezért Istennek, hogy ránk is igényt tart, és a mi életünket is méltónak tartja az Ő szolgálatára. És kérjünk Tőle erőt, hogy ebben a munkában helyt tudjunk állni.

Ámen!

(Elhangzott 2010. augusztus 29-én.)

EGY KIS CSAVAR CSUPÁN...

(Lukács ev. 19,17)

A kis csavar egy volt a sok százezer közül. Két vaslemezt szorított egymáshoz a hatalmas hajón. Egy nap megszólalt:

– Elég kényelmetlen helyem van itt. Egy kicsit kinyújtózom, nekem is jár egy kis pihenés...

A környező csavarok kétségbeesetten üvöltöttek rá, amikor meghallották, hogy lazítani akar egy kicsit:

– Megörültél, kiscsavar! Ha elengeded a két vaslemezt, mi kettészakadunk!

A vasgerendák nem hittek a fülüknek:

– El ne engedjétek a lemezeket, mert akkor megingunk mi is!

Szélvészfényként terjedt el a hír az egész

hajón:

– A kiscsavar forgat valamit a fejében! Mindenki megijedt. A hatalmas hajótest még a gondolattól is remegni kezdett, a kiscsavar kieshet a lyukból...

A vékony és vastag vaslemezek, a hajóbordák, a vasgerendák üzenetet küldenek a kiscsavarnak.

– Nagyon kérünk, légszíves és maradj nyugodtan. Ha te lazítasz, veszélybe kerül az egész hajó, egyikünk sem fogja elérni a kikötőt! Ne tedd ezt velünk!

Ez hízelgett a kiscsavar büszkeségének. Eddig eszébe sem jutott, hogy ő ennyire fontos a többiek számára. Visszaüzen- te:

– Maradok, ahol vagyok!...

*Forrás: Hézszer Gábor –
Kötőjeles történetek*

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliára: Havonta egyszer; a következő bibliára időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetéseket.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentisztelet időpontja egyelőre ismeretlen. Kérjük kísérik figyelemmel a hirdetéseket.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezet vezetősége az **újkenyérért való úrvacsorás hálaadó istentisztelet** dátumát **2010. szeptember 19-ére** jelölte ki.

– Az elmúlt istentiszteleten objektív okokból (CsMMSz tábor) alig páran jelentek meg, ezért az alkalom **rögtönzött bibliaórává alakult**. A történetek tanulságát levonva a gyülekezet vezetősége támogatja, hogy **havonta egy alkalommal bibliaóra** legyen az istentiszteleti alkalmon. Így megoldódhat a külön bibliaórák gyér látogatottságának problémája. A **bibliaóra témája** egy hónappal előbb **megjelenne az ÜZENET-ben**. A **következő bibliaóra** témája „**Pál apostol megtérése**” (Apostolok cselekedetei – 9. rész).

FIGYELEM !!!

A **jövő héten vasárnap rendhagyóan szabadtéri istentiszteletet tartunk Palágyi István György presbiter testvérünknel 14.30-tól**. (Hlavní 45, Husinec-Řež, Praha-Východ). Řež-be vonattal a Praha-Masarykovo nádraží-ról lehet eljutni (vonatindulás 13:41). **További információk a gyülekezet lelkésztől és gondnokától kérhetők (774/250175).**

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP